

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἑτησίᾳ Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἑτησίᾳ » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἑτησ. » 16.

παρὰ τὴν Αὐτ. Ἐκκλησίαν.

Διὰ τὰ δικαστικά ἐγγράφα ἐν γένει τὸν στίγον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἐν βλέμμα ἐπὶ τὰ ἡμέτερα.

Γ'.

(συνέχεια εἶδε φύλλον 457).

Παρὰ πάντων ἀνομολογεῖται ὅτι μία σπουδαία ἀφορμὴ τῆς ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς ἡμῶν καταπτώσεως εἶναι ἡ ἔλλειψις ἐναρέτων καὶ εὐπαιδευτῶν κληρικῶν. Πολλοὶ δὲ Κυβερνήταις διανοήθησαν καὶ ἀπεπειράθησαν νὰ τάξωσι μισθὸν διὰ τοὺς ἐρημέριους, ἤτοι τὸν κατώτερον τοῦ Ἱ. Κλήρου κλάδον. Ἄλλ' ἡ τόσῳ ἀξιεπίαινος καὶ ἐθνωφελῆς αὕτη πρόθεσις ἐναυάγησεν ἀπέναντι τῶν ἄλλων ἐθνικῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς σπατάλης τῶν δημοσίων.

Βεβαίως εἶναι δυσχερὲς νὰ μισθοδοτηθῇ ὁ κατώτερος κλῆρος, διότι οἱ Σεβασμιώτατοι τοῦ Κράτους ἀρχιερεῖς, εἰς ἰδίαν ἀποθησαύρισιν ἀφορῶντες, ἐνθεν μὲν ἀνευ ἀνάγκης χειροτονοῦσιν ἱερεῖς τοὺς τυχόντας ἀμαθεῖς καὶ πολλακίς ἀνηθικούς καὶ οὕτως αὖξεται ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, ὥστε καθίσταται ἀδύνατον νὰ μισθοδοτηθῶσιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀντιπράττουσιν εἰς πᾶν ὅ,τι τείνει πρὸς μισθοδοσίαν αὐτῶν, διότι τότε οἱ πόροι τῶν μοναστηρίων θὰ διατεθῶσιν ὑπὲρ τοῦ κατωτέρου κλήρου, αὐτοὶ δὲ θὰ ζημιωθῶσιν ἐκ τούτου, ἐπειδὴ τὰ μοναστήρια συντελοῦσιν εἰς τὴν αὖξιν τῆς περιουσίας των καὶ τὸν πορισμὸν τοῦ ἀβροῦ των βίου.

Ἐνεκα τούτου πάλιν ἐπήγγασεν ἄλλη σκέψις, νὰ μισθοδοτηθῶσιν ἐκ τοῦ κλήρου μόνοι οἱ φέροντες ἀποδεικτικὰ τῆς μέσης καὶ ἀνωτέρας παιδείσεως καὶ τῶν ἀμοιρίων Ἱερατικῶν Σχολῶν, καὶ ἡ σκέψις αὕτη, καίτοι ἀδικος κατ' ἐπιφάνειαν, εἶναι ἡ μόνη δικαία καὶ ἡ μόνη τιμωρὸς τοῖς χειροτονηθεῖσι καὶ χειροτονουμένοις παρ' ἀξίαν. Ἦθελε δὲ δια μίαν ἐν τοιοῦτον νομοθέτημα ἀποκλείσθαι μὲν τὰς θύρας εἰς τὴν ἀμαθειαν καὶ τὴν ἀπληστίαν τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων, ἀναίξῃ δὲ αὐτὰς εἰς τοὺς ἀνεπτυγμένους καὶ πρὸς τὴν ἱερατείαν μεμορφωμένους πολίτας.

Ἐν Ἐρμούπολει π. χ., ἐν ἣ εἶναι ἰδρυμένη Ἱερατικὴ Σχολή, πολλοὶ καὶ ἱκανοὶ νέοι ἐμορφώθη-

σαν πρὸς ἱεράτευσιν ἐκ τε τῆς πόλεως ταύτης καὶ τῶν νήσων, ὀλίγιστοι ὅμως τούτων συνεμορφώθησαν πρὸς τὴν ἀποστολὴν καὶ τὸν προορισμὸν αὐτῶν τούτων. Νόμος εἰδικὸς ἀπήτησεν ἵνα οἱ τοιοῦτοι δίδωσιν ἐγγύησιν ὅτι θὰ ἱερωθῶσι, καὶ πρὸς τὸν νόμον πάντες συνεμορφώθησαν. Ἀλλὰ ποία Κυβερνήσις ἢ ποία Σύνοδος ἐτόλμησε νὰ τοὺς υποχρεώσῃ νὰ ἱερωθῶσιν; Οὐδεμία ἀποκρινόμεθα, διότι ἅπαντες οὗτοι ἔχουσι πρόχειρον τὴν ἐρώτησιν — πῶς θὰ ζήτωμεν; Πρέπει νὰ γείνωμεν ἐπαῖται; — Εἰς ταῦτα δὲ καὶ ἡ πολιτεία καὶ ἡ Ἐκκλησία θὰ μείνωσιν ἀναυδοί. Καὶ οὐχὶ ἀνυπὸδοι μένουσιν ἀλλὰ οἱ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς καὶ ἐκ παντὸς τρόπου παρεμβάλλουσι προσκόμματα εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν ἱεροσπουδαστῶν τούτων. Ἀπειρα παραδείγματα δυνάμεθα νὰ φέρωμεν πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ ἡμῶν τούτου, καὶ νὰ συναποδείξωμεν ὅτι ἡ ἀλαζωνία καὶ ἐπερμένη ὀργὴ ἐνίων ἐκ τούτων δὲν ἀνέχεται νὰ περιτοχιῆται ὑπὸ κληρικῶν μεμορφωμένων, διότι τὸν εὐμαθῆ ἱερέα ὁ Δεσπότης δὲν δύναται νὰ μεταχειρισθῇ ὡς δοῦλον, ἐξευτελίζων καὶ τιμωρῶν αὐτὸν ἀδίκως πολλακίς. Τὸν ἀμαθῆ ὅμως δύναται νὰ μεταχειρισθῇ καὶ ἀντι ὑποζυγίου.

Ἐν Ἐρμούπολει ἐπρεπεν ἤδη τὸ ἡμῖν τῶν ἐφημερίων καὶ ἅπαντες οἱ διάκονοι νὰ ὦσιν ἀπόφοιτοι τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς. Ἀλλὰ διὰ τί δὲν ἔγεινε τοῦτο; Δὲν ἔγεινε, διότι προείπομεν ἕνα λόγον τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐνταῦθα κατασταλάζοντα, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἀοιδίου Ἀρχιεπισκόπου Λυκούργου καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Ἐπισκοπικῆς Ἐπιτροπῆς, ἔτυχον πάσης περιποιήσεως. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι ἡ Ἐπισκοπικὴ Ἐπιτροπὴ αὕτη πάντοτε ἀντέταξεν ἀρνησιν πρὸς ὑποδοχὴν αὐτῆ πάντοτε πολλακίς ἐξηχρηωμένων τούτων κληρικῶν, (ἐκτός ἁγίοι Συναδικοί ἀείποτε ἐπέβαλον αὐτοὺς εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν. Δὲν ἀγνοεῖ οὐδεὶς ὅτι ἡ Ἐπισκοπικὴ ἀρχὴ αὕτη, ἐπιδιώκοντα τὴν ὑποστήριξιν τῶν

ἀποφοίτων ἱεροσπουδαστῶν, ἠτήσατο ἐπανειλημμένως παρὰ τῆς Ἱ. Συνόδου νὰ ἀπέλθωσιν ἐντεῦθεν οἱ ἐπιβήτορες οὗτοι, καὶ ὁμως ἡ ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ἠρνήθη νὰ συναίνεσθαι εἰς τοῦτο, ἠρνήθη δηλονότι νὰ κενώσῃ θέσεις ἐφημερίων καὶ διακόνων διὰ νὰ μὴ καταλάβωσιν αὐτάς οἱ πρὸς τοῦτο προωρισμένοι ἱεροσπουδασταί. Καὶ ταύτας μὲν τὰς ἀντιδράσεις ἐπήγαγεν ἡ ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ διὰ τῆς ἀπιμονῆς τῆς, συντελοῦσα εἰς τὴν ἐξαχρειώσιν καὶ τῶν ἰθαγενῶν κληρικῶν, διότι μέθυσοι καὶ καχοαναθετραμμένοι εἶναι οἱ ἐπήλυδες οὗτοι, καὶ εἰς τοὺς εὐπειθεῖς καὶ καλοαναθετραμμένους κληρικούς γίνονται παράδειγμα κακῆς ἀγωγῆς καὶ ἀσεβείας.

Ἄλλ' εἰς ταῦτα πάντα εἶναι μὲν συνένοχοι καὶ οἱ συμπολίται ἡμῶν, ὧν πολλοὶ ἀφήσαντες τὰς ἰδίαις ἐργασίας ἀναμιγνύονται εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν, ἀλλ' ἰδίως πταίουσιν ἄθλιοι τινες ἀνθρωπίσκοι, ἀποτελοῦντες ἐνιαχοῦ ἐκκλησιαστικὰ συμβούλια, καὶ γενόμενοι αὐτοὶ αὐτοχειροτόνητοι Ἐπίσκοποι, αὐτοὶ Δῆμαρχοι, αὐτοὶ τὰ πάντα. Ὑπάρχουσιν ἐδῶ δύο διάκονοι, διόλου μὴ διαφέροντες τῶν βορδοναρέων (ξυλοκόπων) τοῦ ἁγίου ὄρους κατὰ τὴν μάθησιν καὶ τὰς γνώσεις. Εἶναι ἐξαιρέτοι εἰς τὴν οἰνοποσίαν, ἀμίμητοι εἰς τοὺς μα ν ε ῖ δ ε ς, ὁ εἰς τούτων μάλιστα φημίζεται καὶ ὡς ἰατρός. Τοὺς διακόνους τούτους μὴ τε ὡς διδασκάλους, μὴ τε ὡς ἱεροκῆρυκας, μὴ τε ὡς ἄλλο τι ἐνταῦθα χρῆσιμους, περιθάλλουσιν οἱ ἅγιοι ἐπίτροποι, διὰ τὸν ἕνα δὲ μάλιστα εἰς ἅγιος Ἀρχιερεὺς δύναται καὶ νὰ ἀφορίσῃ τὴν «Πανόπην». Ἐρωτῶμεν ὁμως τὴν Δημοτικὴν ἀρχήν, ἀφοῦ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ δὲν ἔχει ἀνάγκη τῶν βορδοναρέων τούτων, πρὸς τί οἱ ἅγιοι Ἐπίτροποι διατηροῦσιν αὐτοὺς εἰς τοὺς ναοὺς ὡς βοηθοὺς μουσικῶν ἢ ὡς σκευοφύλακας, (*) ἀπολύουσι δὲ ἐκ τῶν θέσεων αὐτῶν ἱεροσπουδαστὰς δυναμένους καὶ νὰ ψάλλωσι, καὶ νὰ βοηθῶσι τοὺς ψάλτας, καὶ νὰ κάμνωσι τὰ χρέη τοῦ σκευοφύλακος, καὶ τοῦ λογιστοῦ, καὶ γραμματέως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν συμβουλίων, ἕως ὅτου, γενόμενοι κατὰ τοὺς Κανόνας ἐνήλικες, ἱερωθῶσιν ἢ προχειρισθῶσιν εἰς διακόνους; Τάχα πρὸς ποῖον σκοπὸν αἱ Ἐκκλησίαι καὶ ὁ Ἄθμος δαπανῶσι κατ' ἔτος 3,780 δραχμὰς διὰ τροφῆν ἐννέα τοιούτων ἱεροσπουδαστῶν ἐν τῇ Ἱερατικῇ Σχολῇ σπουδαζόντων, ὅταν αὐτοὶ ἀποφοιτῶντες τῆς Σχολῆς ρίπτονται εἰς τοὺς δρόμους, προτιμῶνται δὲ ἀντ' αὐτῶν τὰ ἐκβράσματα τοῦ κλήρου τῆς Μ. Ἐκκλησίας, τὰ ἐκείθεν ἀπόβλητα; Ἔστω ἡ Ἐκκλησία δὲν δύναται νὰ τὰ ἀποβάλλῃ ἐντεῦθεν διὰ τὰς ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπιβολὰς τῶν πολιτικῶν, διὰ τί ὁμως ὁ Ἄθμος νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια νὰ πε-

(*) Τὸ κῆρον τοῦτο μαρσοῦλι τόρα ἐδημιουργήθη διὰ νὰ μενοῦται τὸ ταμίον τῶν Ναῶν, ἐνῶ διὰ τοῦ μισθοῦ ἐνὸς βορδοναρέου τοιούτου ἠδύνατο τρεῖς ἱεροσπουδασταί νὰ ἐξακολουθήσωσι τὰς σπουδὰς τῶν εἰς τὸ Ἐμπόσιον.

ριθάλλωσιν αὐτὰ καὶ δὲν τὰ ἀπελαύνει ἐντεῦθεν, ἀφοῦ βλάπτουσι καὶ δὲν ὠφελουσιν, ἀφοῦ δὲν ἔχουσιν θεσιν κληρικοῦ παρ' ἡμῖν;

(Ἐπεταί συνέχεια.)

Λίαν βραδέως περιήλθεν χεῖρας ἡμῶν ἡ κατωτέρω δημοσιευμένη ἐκθεσις τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ Μαλεβοζίου κ. Καλλιμερακῆ, ἣν ὁμως ἐκ καθήκοντος πρὸς τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν Κρήτας ἀσμένως δημοσιεύομεν.

ΕΚΘΕΣΙΣ.

Ἐν χωρίῳ Μονῆ Μαλεβοζίου τῆ 12 Ἰουλίου 1878.

Καθ' ἐκάστην ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἐγένοντο ἀψυμαχίαι εἰς τὰ πεδινὰ μέρη τῶν ἐπαρχιῶν μας, καθότι οἱ ἄτακτοι ὀθωμανοὶ ἐξήρχοντο τῆς στρατιωτικῆς ζωῆς καὶ οἱ μὲν προσεβαλλόν τοὺς ἡμετέρους τοὺς ἐν τοῖς διαφόροις σημείοις φρουροῦντας, οἱ δὲ διήρπαζον τὰς ἀμπελους καὶ ἄλλο εὖρισκον.

Κατὰ τὴν 9ην καὶ 10ην τρέχοντος εἰς Καλέσα καὶ Καβροχωρὶ ἴσταντο καὶ οἱ τούρκοι καὶ οἱ Χριστιανοὶ ἐξηγρωμένοι, ἀλλ' οἱ ἡμέτεροι ἐκρατοῦντο, ὡς ἐκ τῶν ἐπανειλημμένων αὐτηρῶν διαταγῶν τῆς τε γενικῆς Συνλεύσεως καὶ Προσωρινῆς Διοικήσεως Κρήτης ἀφορῶσάν πάντοτε τὴν ἀποφυγὴν πάσης κατὰ τῶν τούρκων ἐπιθέσεως, καὶ δὲν προέβαινον εἰς μάχην, ἀλλ' εἰς μικροὺς μόνον ἀκροβολισμοὺς.

Τὴν δὲ 11ην ἡμέραν Τρίτην, ἐπειδὴ ἐκ νυκτός, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἡμετέρων ὀπλαρχηγῶν οἱ γινεῖς εἶχον προαποσταλῆ καὶ καταλάβει τὸ χωρίον Καλέσα, εἶχον συναθροισθῆ οἱ ὀθωμανοὶ πεζοὶ τε καὶ ἵππεις εἰς τὸ μετόχιον τοῦ Κολυβάκι, ἡμίσειαν σχεδὸν ὥραν ἀπέχον τοῦ Ἱερῆς, καὶ ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου αἴφνης ἐπέπεσον κατ' αὐτῶν ἐξῴθεν τοῦ ὀρεινῆτος χωρίου, ἐξήρθη ζωηρὸν τὸ πῦρ μέχρι τῆς μεσημέρας, καὶ οἱ ἡμέτεροι καταδιώξαν καὶ ἀπεκλείσαν αὐτοὺς ἐντὸς τοῦ μετοχίου. Ἡμεῖς δὲ εἰδοποιηθέντες περὶ τῆς μάχης ὡς καὶ τὸ ἐν Σίββα ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν Δημ. Ξυδιανὸν στρατοπέδον κατήλθομεν τότε εἰς τὸ πεδῖον αὐτῆς, ἀλλ' εἰς μάτην ἀπέβησαν αἱ προσπάθειαι μας ὅπως ἐμποδίσωμεν τοὺς λαβόντας μέρος εἰς αὐτήν, διότι ὄντες ἐξηγρωμένοι ἐκ τῶν προηγουμένων ἀκροβολισμῶν καὶ λύσαν πνεύοντες κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐπεχείρησαν ἀμέσως ἐρῶδον κατ' αὐτῶν ὅλοι μὲν οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὀπλαρχηγοὶ, ἰδίᾳ δὲ ὁ ἀτρόμητος γενικός ὀπλαρχηγός τῶν ἐπαρχιῶν μας Ἐμμανουὴλ Κοκκινίδης μετὰ τοῦ ἀνδρείου Μιχαὴλ Π. Ντεντηδάκη, ὀπλαρχηγοῦ καὶ αὐτοῦ, καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς στρατιωτῶν ἐφώρμησαν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὸ παράδειγμά τῶν ἐμιμήθημεν πάντες, ὡς καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ ὑπ' ἡμᾶς γεν. ἀρχηγείου Γεώργιος Κουταντάκης, ὅστις κατήλθεν εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης μετὰ τοῦ προδιαληφθέντος στρατοπέδου ἐκ τοῦ χωρίου Σίββας.

Ἐκ τοῦ ζωηροτάτου πυρός τῶν ἡμετέρων ὄπλων ὁ ἐχθρὸς ὑπερῶθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ μετόχιον τοῦ Κολυβάκι καὶ ὑπεχώρησε διακόμμενος κατὰ πόδα ὑπ' ὄλων μὲν, προηγουμένων δὲ τῆς καταδιώξεως τῶν προεπιρημένων ὀπλαρχηγῶν Κοκκινίδου ἐφ' ἵππου καλπάζοντος, καὶ Ντεντηδάκη περὶ ἀκολουθοῦντος αὐτῷ μετὰ προθυμίας, καὶ ἀμφοτέρων πνεόντων ἐκδιέκταν, εἰς τὸ μετόχιον Σελημάκη, ὅπου, προσκληθείς, ἐρῶσεν ἐπίκουρος εἰς τοὺς ἀτάκτους ὁ ἐν τῷ χωρίῳ Γάζη διαμένων τακτικὸς στρατὸς καὶ ἐξηκόντισε καθ' ἡμῶν διαρκῆ καὶ ζωηρὸν πῦρ. Οἱ ἡμέτεροι ὡς ἐκ τούτου πύσαντες τὴν καταδίωξιν ἠραιώθησαν καὶ καταλαμβάνοντες διαφύρου ἐπιφιλικτικῆς θέσεως ἐπολέμου κατὰ τε τοῦ τακτι-

κού και τῶν ἀτάκτων μετ' ἀπεριγράπτου γενναϊότητος μέχρι ἐσπέρας, ὅτε ὑπὸ τῆς νυκτὸς διεκόπη ἡ μάχη καὶ ὁ ἔχθρος ἀπεσύρθη εἰς Γάζην.

Εἰς ταύτην διαρκέσασαν ἀπὸ πρωίας μέχρι ἐσπέρας, ὡς εἴρηται, ἐπολέμησαν πάντες ἀνδρείως, ὡς καὶ οἱ ὑπὸ τὸν γηραιὸν ὀπλαρχηγὸν Νικολ. Θεοκάκην κατελθόντες ἐν Κρήτῃ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐβελονταί, αἵτινες καὶ διεκρίθησαν ἐπ' ἀνδρείᾳ μετὰ τούτων συνεπολέμησε καὶ ὁ Σωματάρχης Τίτος Μαρκελλάκης.

Ἀποκλεισθέντων ὅθεν πάλιν τῶν ἐχθρῶν εἰς Γάζην ἤμεῖς ἐπανήλθομεν εἰς τὰς θέσεις μας ἃς κατέχομεν ἐρωμένως μὴ θεωρήσαντες εὐλογον τὴν εἰς πεδινὰ μέρη διανυκτεροῦσιν πεδίων στρατιωτῶν. Ἀρήκαμεν ὅμως εἰς τὰς καταλλήλους πεδινὰς θέσεις φρουρὰς ἀναλόγου, ἵνα ἐπαγοικνωσί καὶ προφυλάττωσι τὴν ἐπαρχίαν ἀπὸ πάσης ἐχθρικής προσβολῆς. Αἱ ἀπώλειαι τῶν ὀθωμανῶν κατ' αὐτὴν τὴν μάχην εἶνε εἰσέτι ἀγνωστοί, ἀλλὰ καθ' ἃς ἔχομεν θετικὰς ἐξ Ἰρηκλίου πληροφορίας διὰ πλοιαρίου διαβιβάσασθαις ἡμῖν σήμερον πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐφρονεύθησαν καὶ ἐπληρώθησαν. ἔμειναν δὲ ἐν τῷ πεδίῳ τέσσαρες ἵπποι. Αἱ δὲ ἡμετέραι ἀπώλειαι σχετικῶς εἶναι ὀλίγισται, διότι ἐπτά μόνον ἐπληρώθησαν ἐλαφρῶς ὄλοι, ἐκτὸς ἐνὸς καιρίως τραυματισθέντος, καὶ τρεῖς ὡς ἐκ τῆς ἀραιώσεως τῶν σωματίων ἀπόλλυνται μέχρι τοῦδε μὴ ἔμφανισθέντες εἰς τὸ στρατόπεδον, ἀλλ' ἀγνοοῦμεν ἂν ἐφρονεύθησαν ἢ οὐ.

Καθ' ἣν δὲ ὦραν τὰ ἀνωτέρω συμβάντα ἐγράφομεν ζωηρὸν πῦρ ἐξικολουθεῖ πάλιν κατὰ τὰ μέρη Γάζην, Τζαρμπατζανά καὶ τὸ μετόχιον τοῦ Σεληράκη ἡμίσειαν ὦραν μακρὰν τοῦ Ἰρηκλίου, ἀπὸ πρωίας σήμερον, προσβληθέντων τῶν φρουρῶν μας ἐπαναληφθέν. Τὸ πῦρ λαμβάνει σπουδαίας διαστάσεις, λεπτομερείας δὲ τῆς μάχης διδομεν κατόπι, ἥδη ὅμως ἐξικιτούμεθα τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἐκθέσεως ἵνα γίνῃ γνωστὸν ὅτι ἐκ τῶν καταχρήσεων τῶν ὀθωμανῶν κεντώμενοι ἐσμέν πρόθυμοι νὰ πολεμήσωμεν πάντες πρὸς αὐτοῦς μέχρι ἐσχάτων.

Ὁ Γεν. ἀρχηγὸς Μαλεβίλου καὶ Τεμένους
Μ. ΚΑΛΗΜΕΡΑΚΗΣ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Λέγεται ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος Ἐρμουπόλεως, ἐνδύς εἰς τὰς προτροπὰς τῶν φίλων του καὶ τὴν γενικὴν ἐπιθυμίαν τῶν συμπολιτῶν του, ἐξεφράσθη ὅτι δὲν ἐπιμένει πλέον εἰς τὴν διορισμὸν τοῦ κ. Μπουκλάκου ὡς Ἀστυνόμου Ἐρμουπόλεως, καὶ ὅτι θέλει σκεφθῆ ἔγκαιρως ὅπως προτείνῃ διὰ τὴν θέσιν ταύτην ἕτερον πρόσωπον ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας. Κατὰ τούτον τὸν τρόπον ἀνακτάται αὖτις ὁ κ. Δήμαρχος τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν συμπολιτῶν του. Εἶθε ἢ εἰδησις αὕτη νὰ ἐπαληθεύσῃ.

— Πυλλοὶ ἐσκανδαλίθησαν καὶ ἐρωτῶσιν τίς εἶναι ὁ εἰς οὗτος, εἰς ὃν ἀφορῶσα ἡ ἀπανόπη προεκίρρωσεν αὐτὸν ὡς τὸν μόνον κατάλληλον νὰ διαδεχθῆ τὸν κ. Βαριαδάκην ὡς Δήμαρχος καὶ νὰ εὐδοκιμήσῃ. Τίς οὗτος ἡμεῖς δὲν λέγομεν ἔτι, διότι αἱ δημορεσίαι καθ' ἡμᾶς ἀπέχουσι πολὺ ἔτι. Οὐχ ἥττον εἶναι εὐκόλον νὰ τὸν εὔρωσιν ἐὰν συλλογισθῶσιν οὕτως. Πῶος ἄλλος μετὰ τὸν κ. Βαριαδάκην δύναται ἐν τῷ παρόντι νὰ ἀνορθώσῃ τὴν πίστιν τοῦ Δήμου, νὰ ἐλαττώσῃ τὰς δαπάνας αὐτοῦ ἐντὸς τῶν ὥρων τῆς αὐστηροτάτης οἰκονομίας καὶ οὕτως, ὥστε οὐδὲ λεπτόν νὰ σπαταληθῆ ματαίως, καὶ τίς τέλος δύναται νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν διαίτησιν τοῦ Δήμου ὅπως ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τοῦ ἰδίου οἴκου, ἔχων χαρακτηρῆ ἀνεξάρτητον, ἥλιος σταθερὴν, αὐθάκως

φαιριζῶν ἢ χαρίζομενός τι. Ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος βεβαίως ἀπαρέσκει εἰς τοὺς πολλοὺς, ἀλλ' οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὑπὲρ τοῦ Δήμου καὶ ὑπὲρ τῆς μακρινωμένης ὑπαίτης ταύτης πόλεως ὀφείλουσιν νὰ σκεφθῶσιν ὅτι ἔχομεν ἀνάγκην διὰ μίαν τετραετιανὴν ἐνὸς τοιοῦτου δημάρχου. Συμφρονίσι μεθ' ἡμῶν; ἢ ἐοχασθῶσιν ὑπὲρ τῆς ἰδέας ταύτης, ἢ συμφρονίσωσι μεθ' ἡμῶν καὶ τότε θὰ τοῖς γείνη γνωστὸν τὸ πρόσωπον τοῦτο. Ἐὰν οὖν: ἕκαστος ἀδιαφορῇ, ἐὰν ἕκαστος οἰκοκέρης τοῦ τοποῦ περιορίζεται εἰς τὸν κύκλον τῶν συμφερόντων τοῦ, ὅπως εἶος τῆς, καὶ οὐδὲως φροντίζει περὶ τῶν κοινῶν καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ τόπου τούτου, τότε περιτταὶ αἱ νέαι ἐκλογαὶ καὶ ἡ ἀλλαγὴ τοῦ δημάρχου, διότι πάντοτε θὰ ἀποτυγχάνῃ ὁ τοπος εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐνὸς καλοῦ δημάρχου, ἕως ὅτου καταπέση καὶ ἐκαθημεριβῆ ἐλασινῶς, κελὸν το ὀποῖον πάσχουσι ὅλοι αἱ πόλεις τῶν ὀποῖων οἱ πολῖται περὶ τῆς ἰδίας αὐτοσυντηρήσεως μόνον ἀκίπτονται, εἰς δὲ τὴν ἐλαχίστην τῶν περιστάσεων ἐναντιότητα σταυρώνουσι τὰς χεῖρας καὶ κλαίουσιν ὡς γύναια, ἢ ἀνάσκελα πίπτοντες, παρκαλοῦσιν ὡς ὁ μωρὸς καὶ κελθκὸς υἱὸς ἐκείνος, νὰ πέσῃ ἢ πέτῃ νὰ τὴν φάγοι. Αἱ κύριοι, οἱ πατέρες μας ἀνευ χρημάτων, γυμνοὶ καὶ ἀέστιοι, διὰ τῆς συμποτικῆς καὶ δεκσπριότητος τῶν ἀνέδειξαν τὸν ζῆρὸν τοῦτον βράχον πάλιν πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος καθ' ὅλα, ἀλλ' ἡμεῖς, ῥάθυμοι καὶ νωθροὶ, θὰ τὴν κκταστρέψωμεν ἐὰν δὲν ὁμονήσωμεν καὶ δὲν συνετισθῶμεν.

— Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ληρθῆ πρόνοιη περὶ καταδαρίσεως τῆς οἰκίας τοῦ μακαρίτου Α. Ἀλεξάνδρου, καθόσον οἱ διαβάται κινδυνεύουσι νὰ κρημισθῶσιν ἐπὶ τοῦ νέου κτηρίου τῶν δημοτικῶν καταστημάτων, διαβαίνοντες μετὰ δυσκολίας τὴν ἀπολειφθεῖσαν στενωπὸν. Προχθὲς δυστυχῶς ὑδροφόρου ὁ ὄνος κατεκλήσθη κατὰ τὸ μέρος τοῦτο ἐπὶ τῶν ὡς εἴρηται καταστημάτων καὶ, ἐκτὸς τῆς ζημίας ἣν ὑπέστη, συντριβείσων τῶν ἐπ' αὐτοῦ στάμνων, εἰς ἀθλίαν κατάστασιν ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ βράχου τὸ ἀτυχεῖς ὑποζύγιόν του.

— Παρεκλήθημεν παρὰ τοῦ κ. Διομήδους Τραπεζακίη νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας τοῦ πρὸς τὸν φιλόανθρωπον ὀφθαλμιατρὸν κύριον Δε-Κάρου, διότι ἐθεράπευσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὑπὸ δεινοῦ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς λευκώματος τῆς ὀράσεώς του ἀπειληθείσης, ἀλλὰ δὲ καὶ νὰ διαψεύσωμεν τὴν κελκόζηλον διάδοσιν περὶ τοῦ ὅτι οὐχὶ ὁ κ. Δε-Κάρου, ἀλλὰ οἱ ἐν Ἀθίνας ἰατροὶ ἐθεράπευσαν τὸν πάσχοντα, καθόσον αὕτη εἶναι ὄλιω ψευδής καὶ ἀνυπόστατος. Ἐκ τούτου λαμβάνοντες ἀφορμὴν καθῆκον ἡμῶν θεωροῦμεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οὐχὶ μόνον ὁ κ. Τραπεζακίης ἀλλὰ πλεῖστοι ὅσοι ἀποροὶ συμπολιταὶ ἡμῶν, ὀφθαλμιατρῶν, ἐθεραπεύθησαν ὑπ' αὐτοῦ, χωρὶς οὐδεὶς νὰ πληρώσῃ αὐτῷ λεπτόν. Ομοίως φιλανθρώπου ἐκδουλεύσεις παρέσχε τῷ κοινῷ καὶ ὁ συμπολιτὴς ἡμῶν κ. Βενθάκης, ἰατρός, ὅστις μετὰ τοῦ κ. Δε-Κάρου εἶχον συστήσῃ εἰδικὴν θεραπευτήριον κλινικῆς καὶ ὀφθαλμιατρίας, καὶ ὅπερ δὲν ἦ δυναθὲν νὰ συντηρηθῆ ὡς μὴ τυχὸν τῆς δερύτης ὑποστηρίξεως. Ἐν τοσοῦτω ἡ πόλις ἡμῶν εὐγνωμόνως ἐκφράζεται ὑπὲρ ἀμφοτέρων διὰ τὰς ἀφιλοκερεῖς καὶ φιλανθρώπου ἐκδουλεύσεις αὐτῶν ὑπὲρ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος.

— Εὐχρηστῶς δημοσιεύομεν ὅτι ὁ Σχολάρχης Σύβου κ. Α. Βλαστός, ἔχει ἥδη καλῶς, τοῦ ποδὸς αὐτοῦ ἐπιθεθέντος ἐπιτηθείως καὶ πρὸς ἀνάληψιν χωροῦσας τῆς παθήσεως. Ταῦτα πρὸς καθούχασιν τῶν συμπολιτῶν μας, ὧν μέγα μέρος συνέπαθε τῷ καλῷ κάγαθῷ τούτῳ φίλῳ καὶ διδασκάλῳ τῶν τεκνῶν αὐτῶν.

— Ὑπενομιζομεν αὖτις τοῖς συμπολιταῖς ἡμῶν, ὅσοι δύναται νὰ προσλάθωσιν εἰς τὰς ἐργασίας τῶν ἀπὸ τὴν

παῖδα, ὅτι θὰ πράξωσιν ἔργον φιλόανθρωπον, ἐάν συνεννοηθῶσι μετὰ τῆς κοσμητείας τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν περὶ τούτου.

— Οἱ ἄνθρωποι κατέστησαν περιζήτητοι οἱ τὸ εἶδος τοῦτο ἐμπορευόμενοι μεγίστας ὠφελείας θὰ ἔχωσιν ἐάν προνοήσωσι νὰ πέμψωσιν ἐνταῦθα ξυλάνθρακας. Ἔως τότε ὀλίγιστα οἰκογένεια ἀπαταμίευσαν τοιούτους, ἀναμένοντες εὐθινοτέρως τιμὰς. Ἡ σημερινὴ τιμὴ αὐτῶν εἶναι δραχ. 8 — 8 1/2 τὸ καντάριον.

— Ἀφοῦ ἡ «Πανόπη» ἀπῆντησεν ἀμέσως εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ κ. Τελώνου Τήνου, νομίζομεν ὅτι ἦτο περιττὴ ἡ δημοσίευσίς αὐτῆς ἐν τῇ συναδελφῷ «Τήνου». Ἐπειδὴ δὲ ὑπεδείξαμεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀνταποκριτὴς ἡμῶν οὐδαμῶς τὸν προσέβαλεν ἀναγράφει τί ἐν Τήνῳ εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῆς πόλεως κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν ἡ καὶ ἡ γνώμη διαδίδει, ἀντὶ τῶν καθ' ἡμῶν ἀπειλῶν του, ἦτο συνετώτερον ἢ νὰ διασκοδάσῃ τὴν κοινὴν γνώμην δραστηριώτερος γινόμενος, ἢ νὰ καταγγεῖλῃ τοὺς ταῦτα δημοσίᾳ λέγοντας, καὶ οὐχὶ τὸν ἡμέτερον ἀνταποκριτὴν τὸν τί οἱ Τήνιοι φρονούσι καὶ λέγουσιν ἀπλῶς ἡμῖν ἐπιστεῖλαντα. Ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ φρονῇ ὅτι ὅσα γράφονται εἶναι ἐπινοήματα τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας, τὸν παρακαλοῦμεν νὰ καλέσῃ τὸν Δουτικὸν ἱερέα Παλαμάρην καὶ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ ποῖαν αὐτὸς ἔχει ἰδέαν περὶ ὧν ταῦτων, καὶ ποῖαν ἀπάντησιν ἔλαβεν ἀπὸ ἐπίσημον πολίτην, Τήνιον, δημοσίᾳ σχεδὸν, ὅτε τῷ παρεπονήθη ὅτι αὐτὸς γράφει ἐκ Τήνου τῇ «Πανόπῃ». Ἄν ταῦτα δὲν ἀρκοῦσιν ὁ κ. Μικρυστάθης θὰ μάθῃ πλείοτερον ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου καὶ τῆς ἀνακρίσεως εἰς ἃ ἀπειλεῖ νὰ προσφύγῃ, καὶ θὰ πεισθῇ ὅτι ἡμεῖς μὲν οὐδὲν κατ' αὐτοῦ ἔχομεν πάθος καὶ οὐδὲ γνωρίζομεν τὸν ἄνθρωπον, οἱ δὲ γράφοντες ἐπίσης δὲν ἠθέλησαν νὰ τὸν συκοφαντήσωσιν, ἀλλὰ νὰ τὸν προφυλάξωσιν ἀπὸ τῶν διαδιδόμενων κατ' αὐτοῦ, τὰ ὅποια ἴσως ἡγνοεῖ μέχρι τοῦδε, ὅτε ἡμεῖς τῷ τὰ λέγομεν.

— Ἡ ἐφημερὶς «Τήνος» ἀπῆντησεν εἰς ὅσα ὁ ἐκ Τήνου ἀνταποκριτὴς τῆς «Πανόπης» ἔγραψε περὶ τῶν ἐξετάσεων τῶν κορασιῶν τῆς σχολῆς τῶν Οὐρσελινῶν, καὶ ἀνῆρσεν ἅπαντα, πλὴν τοῦ ὅτι ὁ διδάσκων τὰ κοράσια ταῦτα τὰ Ἑλληνικὰ δὲν εἶναι νομίμως τοιοῦτος ἀνεγνωρισμένος, καὶ τοῦ ὅτι, ἡ διδασκαλίᾳ τῶν θεοσκευτικῶν μαθημάτων εἰς τὰ κοράσια τοῦ Ἀνατολικοῦ δογματός, ὅπερ οὐσιωδέστατον, δὲν ἐπετρόπη ἕως τότε ἐναντίον τῶν κειμένων νόμων ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῆς Σχολῆς εἰς ὀρθόδοξον τὸ δόγμα διδάσκαλον. Ὡς περὶ δὲ τὰ ἄλλα ὁ ἀνταποκριτὴς ἡμῶν ἐννὴν μὴ ἦναι ὑπερβολικὸς καθ' ὀλοκληριαν εἰς ὅσα ἔγραψε, φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν εἶναι καὶ οὗτος ἄμοιρος ὀλίγου φανατισμοῦ. Ἡμεῖς τὸν παρακαλοῦμεν τοῦ λοιποῦ νὰ ἦναι μετριοπαθέστερος, διότι γινώσκομεν μὲν ὅτι πολιτικὸν σκοπὸν καὶ πολιτικὸν κόμμα ἐπιδιώκει καὶ ὑποστηρίζει ἐν Τήνῳ ἡ «Τήνος» ἀλλ' ὁ συντάκτης αὐτῆς κ. Ἀγγελίδης, ἂν καὶ ἀρχηγὸς ἰσχυροῦ κόμματος, πολιτεύεται ἐν τῷ τόπῳ μετὰ θάρρους καὶ παρρησίας, πάντας περιποιούμενος, ὅπως πρέπει νὰ πράττῃ ὁ καλῶς εἰδῶς νὰ πολιτεύεται. Ταῦτα χάριν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου, μετὰ τῆς παρακλήσεως τοῦ νὰ καταστῇ ὀλίγον ἄεσοφρονέστερος εἰς τὰς ἀπαντήσεις του ὁ συντάκτης κ. Ἀγγελίδης.

— ΣΩΤΗΡ, μηνιαῖον, περιοδικὸν σύγγραμμα, ἔτος Α'. φυλλάδιον Γ'. Περιεχόμενα: διάλογος μετὰ τῷ Ἰλιστοῦ καὶ Πνευματιστοῦ, ὑπὸ Ἀνδρέου Δ. Παπαδιαμαντοπούλου διδάκτορος τῆς νομικῆς (συνέχ.) — Παράθεσις τῶν διαφορῶν ἀσφῶν τῆς Βυρῶνης, ὑπὸ Ἀθανασίου Πετρίδου Σχολάρχου (συνέχ.) — Περὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς καὶ μελωδίας ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ. — Κατάλογος Ἱστορικῶν τῶν πρώτων Ἐπισκόπων καὶ τῶν ἐφεξῆς Ἀρχιεπισκόπων καὶ

Μητροπολιτῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Παναρέτου Κωνσταντινίδου Ἰφιγητοῦ τῆς Θεολογίας (συνέχ.) — Ἡ ἐν Θεσσαλίᾳ Δωροθέα Σχολή, καὶ προσφώνησις, ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου Σταγῶν κ. Κλήμεντος. — Ἡ καλὴ συναναστrophῆ (ποιημάτων), ὑπὸ Σ. Δ. Β.

— Ἡ ἐπιζωοτιὰ δὲν ἔπαυσε δυστυχῶς. Ἐν Μεγαρίσι προσεβλήθησαν βόες ἐξ ὧν ἀπέθανον τινεῖς. Ἐν τῷ δήμῳ Θελβίων ἀπέθανον δύο· ἐν τῷ χωρίῳ Μυροματί προσεβλήθησαν ἑπτὰ ἐξ ὧν ἀπέθανον τρεῖς. Ἀλλ' ἐξ ὧν τῶν μερῶν ἐνθα ἐπέσκηψεν ἡ νόσος μόνος ὁ δῆμος Μεγαρέων ὑρίσταται ζημίαν ἀνεπανόρθωτον, διότι πεντακόσιοι περίπου ὑπολογίζονται οἱ παθόντες βόες, τοὺς ὁποίους εἶχον εἰς τὰς ἐν Δεβαδεῖα θερινὰς νομάς.

— Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἡ εἰς Χαλκίδα σταθμεύουσα ἀτμομηλοία «Ἀφροέσσα» κυβερνοῦμένη ὑπὸ τοῦ κ. Ἀποστόλη, εἰσπλεύσασα μέχρις Ὠρεῶν πρὸς περιπολίαν συνέλαβε πειρατικὸν πλοῖον, ἔχον περὶ τοὺς 30 πειρατὰς, οἵτινες πολλὰ εἶχον κατὰ τὰ παλαιὰ Τρίκαλα διαπραξεί πειρατίας καὶ ἐκ τῆς αὐτοῦ μονῆς εὐαγγελιστοὺς εἶχον ἀφαιρέσει 300 ὀθμ. λίρας. Οἱ συλληφθέντες παρεδόθησαν εἰς τὰς ἐν Χαλκίδι ἀρχάς.

— Ἀναγγέλεται τηλεγραφικῶς ἐκ Ξεροχωρίου εἰς τὴν «Εὐδοικῆν» τῆς Χαλκίδος ὅτι τοὺς χάριν φιρολογίας ἐξεληθόντας κατὰ τὰ χωρία Βώλου καίμακαμην καὶ στρατιωτὰς ἀνεκάλεσαν οἱ ἐν Βώλῳ πρόξενοι, ἀλλ' οὗτοι ἠρνήθησαν νὰ ἐπανέλθωσι βλακίζόμενοι εἰς τὴν γενομένην αὐτοῖς πρόσκλησιν ὑπὸ 22 χριστιανῶν. Εἰς τὸ χωρίον Μιστιὰ ὁ καίμακμης ἀπεπέμψθη, εἰς δὲ τὸ Νιοχώρι οἱ χριστιανοὶ ἐπυροδόλησαν κατ' αὐτοῦ. Κατὰ νεώτερον δὲ πρὸς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα τηλεγράφημα τὴν προπαρελθούσαν δευτέραν ἀριθμὸς ἐνόπλων ὑπὸ τὸν ἱατρὸν Σταμούλιν ἐπετέθησαν εἰς Ἀργαστολίον κατὰ τῶν ζητούτων φόρους ὀθωμανῶν εἰσπρακτόρων, οὓς ἠνάγκασαν μετὰ τῆς συνοδείας τῶν νὰ φύγῃσι, τραυματισθέντες καὶ ἐνὸς χριστιανοῦ. Εἰς Βῶλον τὴν προπαρελθούσαν τετάρτην ἀπεβιάσθη τάγμα ἰππέων.

— Ἀγγέλλεται ἐκ τῶν μεθωρίων ὅτι ὁ τουρκικὸς στρατὸς ἤρξατο κινούμενος καὶ καταλαμβάνων ἐπικαίρους θέσεις.

— Εἰς τὰ ἰδιαιτέρα δωμάτια τοῦ Σουλτάνου ἐτίθη τηλεφῶνον δι' οὗ ἡ Α. Μ. μεταβιβάζει κατ' εὐθείαν τὰς διαταγὰς του εἰς τὸ συνδριάζον ὑπουργικὸν συμβούλιον. Ἡ συνεννόησις χωρεῖ θυμασίως. (Νεῖα Ἰδέαι).

Ἀριθ. 8,052.

Τοιχοκόλλητον Γραμμάτιον ἦτοι

Ἐκθεσις δηλοποιήσεως πλειστηριασμοῦ.

Ὁ κλητὴρ τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου Σπυρίδων Ζορμπάνος δηλοποιεῖ ὅτι

Δυναμει καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 3,387 καὶ ἀπὸ 27 Μαΐου 1876 ἐκτελεστοῦ συμβολαίου ὑποθηκοδανείου τοῦ συμβολαιογράφου ἄνω Σύρου Νικολάου Μακρυονίτου, γενόμενον με-

ταξὺ τοῦ δανειστοῦ Ζωρζῆ Γεωργίου Βουτσίνου, καὶ τοῦ ὀφειλέτου Ἰωάννου Ζ. Βαμβακάρη κατοίκων ἀμφοτέρων ἄνω Σύρου δι' οὗ ὑποθηκοδανείου ἐμφαίνεται ὅτι ὁ ῥηθεὶς ὀφειλέτης ἐδανείσθη καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ ῥηθέντος δανειστοῦ δραχμὰς διατιμήσεως πεντακοσίας, πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ὁποίων ὁ ὀφειλέτης ὑποθήκευσε πρὸς τὸν δανειστὴν του τοῦτον τὰ ἐν τῷ ὑποθηκοδανειῷ τοῦτο ἀναφερόμενα ἀκίματα. (Ἐπεταὶ συνέχεται)